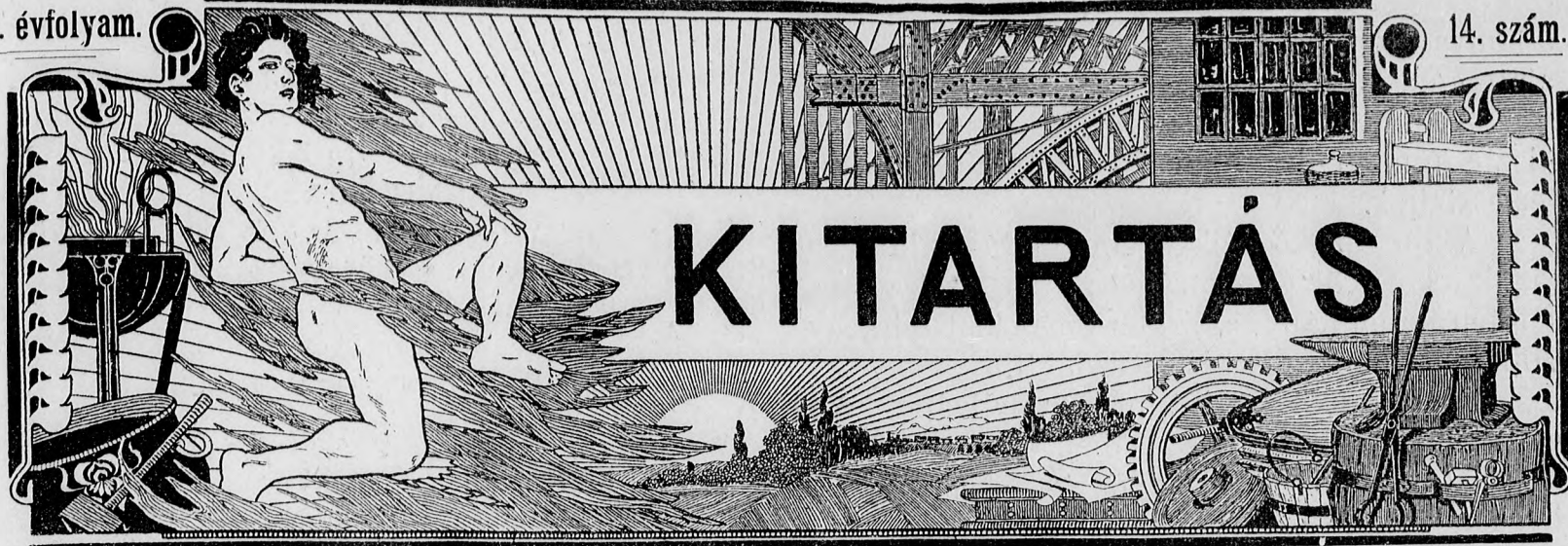

1900. április hó 8-án.

II. évfolyam.

14. szám.

KITARTÁS

Társadalmi, szépirodalmi és ismeretterjesztő hetilap.

MEGJELENIK VASÁRNAPONKINT.

Előfizetési díj:
Helyben és vidéken postaküldéssel 24 korona.
Az előfizetők baleset általi halál, állandó vagy részleges munkaképtelenség esetére a *Nemzeti Baleset Biztosító Részvénytársaságnál* 2000 koronára vannak biztosítva.

Felelős szerkesztő:
SZENTESSY GYULA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. ker., Köztemető-út 3. sz.
Telefon szám 58-61.

Rágalom!

Keleti Lajos, kit azelőtt Österreicher Lipótnak hívtak, „Vasut“ czim alatt egy heti lapot ad ki, melynek előfizetői balesetek ellen biztosítva vannak.

Nevezett az általunk alapított jótékony egyesület által lapjának jövőjét veszélyeztetve látván, legutóbbi számában megrágalmazott bennünket és „Botrány a Kitartás közgyűlésén“ czim alatt a következőket írja:

(F. J.) A »Kitartás« folyó hó 25-én tartotta alakuló közgyűlését, melyről röviden így referálhatunk:

»Kitartás« czimen mintegy 1½ évvel ezelőtt egy vasuti szövetkezet alakult a fővárosban, s oly képtelen ígéreteket halmozott össze, hogy ma már mintegy 3000 tagja van. Hir szerint már a törvényszék is tárgyalta ezt és kifogásolta, hogy az előirt biztosítéki alap nélkül biztosításokat köt, valószínű, hogy a máv. igazgatósága nem is tudhat ezen 1½ év óta működő vállalatról, mert különben betiltotta volna. Vajjon ki hallott volna még olyat, hogy egyesület tagokat vegyen fel, tagkönyvecskéket bocsásson ki anélkül, hogy akár törvényszék, akár a belügyminiszter által jóváhagyott alapszabálya lenne? Hiszen ha valaki megtekint egy ilyen tagkönyvecskét, tisztán látja, hogy képtelen ígérek vannak abban a jövőre. A vállalat vezetői eleinte azt hirdették, hogy szövetkezetté alakulnak, igen ám, de ehhez 200 ezer korona biztosítékot előteremteni nem tudtak. Most tehát megkísérlik egyleti alapon szervezni; igen ám, de ennek az alapszabályai csak belügyminiszteri megerősítés esetén érvényesek. Ha tehát ezt el nem nyerik, akkor mit kapnak a tagok a befizetett pénzükért? Azért pénzt elfogadni sem lett volna szabad, csak akkor, ha hatósági jóváhagyást elnyernek, ami majdnem lehetetlen. A tagok megtudhatták ezt s provokáltak a közgyűlésen olyan botrányt, hogy Diener Ákos ker. kapitány a megjelent 4 rendőri közeg élén felszólalt:

»Ha a kedélyek nem csillapodnak s a zaj tovább tart, kénytelen leszek a gyűlést feloszlatni.«

A »Kitartás« várható veszedelmének előjele gyanánt tekinthető, hogy Luby Gyula megvált a felelős vezetéstől.

Megszokott dolog, hogy anyagi érdekek hajhászói a legszebb intézményeket is sárral dobálják, s azért e rágalmazó cikkre előbb válaszolni sem volt szándékunkban és pedig annál kevésbé, mert lapunk nem polemiák számára alapított s mert tisztességérzetünk-ből kifolyólag a rágalmak elleni védekezést, méltóságunkon alólinak tartottuk.

Miután azonban e lap véletlenül egy oly tagtársunk kezeibe került, a ki a közgyűlésen meg nem jelenhetvén, arról, hogy e cikk valóltan rágalmakat tartalmaz, közvetlenül meg nem győződhetett, vidéki tagtársaink érdekében a következő felvilágosítással tartozunk:

A »Kitartás« czimű lap, mely az egyesület megalakulását lehetővé tette, nem ugyan másfél év előtt, de mult évi május hóban indult meg.

Az első évben a lap előfizetőinek 2000 korona baleset biztosításon kívül ingyen jogsegélyt ígértünk s ígéretünket be is váltottuk, miután több mint 800 tagnak peres és peren kívüli ügyeit elláttuk, sőt kötelezettségünknel tovább is mentünk, miután a lapban is közölt nyugták szerint számtalan esetben anyagilag segélyeztünk olyanokat, a kik erre a feltételek szerint igényt nem tarthattak.

A közgyűlés által elfogadott alapszabályok tanúsága szerint pedig sokkal többet adtunk a jövőre nézve is, mint ígértünk, mert ezentul az egyesület tagjai nem csupán az első évben, de 60 éves korukig biztosítottak baleset ellen.

Azon állítást pedig, hogy az ügyet már a törvényszék is tárgyalta — egyenesen rosszakaratu rágalomnak nyilvánítjuk s megjegyezzük, hogy a lap megindítását a magyar kir.

államvasutak igazgatósága 41.886/99. szám alatt engedélyezte.

Alapszabályaink egyébként a magas miniszteriumban jóváhagyás végett már fel is terjesztettek.

A rágalmozó cikk azon állítása, hogy a tagok a közgyűlésen botrányt provokáltak volna, szintén koholmány, amiről a megjelent mintegy 700 tagtársunk meg is győződött.

Köztudomás szerint minden nyilvános közgyűlés a rendőrségnek is bejelentendő lévén, a kerületi kapitány hivatalos minőségben volt jelen s a midőn egyszerre tizenöten is beszélni óhajtottak: a közgyűlést hivatalos kötelességből kifolyólag csendre intette.

A fentebb idézett rágalmakra *egyelőre* ennyit tartottunk szükségesnek — pusztán tagtársaink iránti tiszteletből, közölni.

A „Kitartás“ egyesület igazgatósága.

*

Az igazgatóság fenti nyilatkozatához magam csupán annyit jegyzek meg, hogy a tagok egyhangulag megnyilatkozott megtisztelő bizalma által elnökké választván, most már minden időmet és tevékenységemet az egyesület felvirágoztatására kell fordítanom, miért is e lap szerkesztését más szakavatott kezekre kellett bíznom.

Budapesten, 1900. április 4-én.

benedekfalvi dr. Luby Gyula,
a „Kitartás“ elnöke.

A „Kitartás“ alapszabályai.

1. §. Az egyesület czíme, czélja, székhelye, pecsétje és tartama.

Az egyesület czíme: »Kitartás«; czélja: jótékony-ság gyakorlása, valamint a tagok kölcsönös támogatása és segítése. — Székhelye: Budapest. Pecsétje: »Kitartás« felirással bir, és meghatározatlan időre alakítottatik.

2. §. Az egyesület tagjai és azok felvétele.

Az egyesület tagjai alapító és rendes tagok.

Alapító tagok az 1899. évi május hó 1-én megindított »Kitartás« című hetilapnak azon előfizetői, a kik ezen lapot az egyesület megalakítása napjáig előfizetésükkel támogatták s ez által az egyesület létrehozásában tényleg közreműködtek.

Rendes tagja lehet az egyesületnek nem és foglalkozásra való tekintet nélkül bárki is, ha élete 55-ik évét még el nem érte.

A rendes tagok felvételét a belépési szándék-
nak írásban való bejelentése alapján és 2 korona beiratási díj lefizetése mellett az egyesület választmányának javaslata alapján az igazgatóság eszközli. A tagsági idő azon nap veszi kezdetét, a mely napon az illetőnek tagsági igazolványa kiállítottatik.

A visszautasított jelentkezők beiratási díja visszafizettetik.

3. §. A tagok kötelezettségei.

Minden tag köteles az igazgatóság kívánságára korát hiteles anyakönyvi kivonattal igazolni, továbbá a lakásváltozást esetről-esetre bejelenteni.

Alapító tagok.

Az alapító tagok az első évben havonként 2 koronát, a második és következő években havonként 3 korona és 40 fillért kötelesek fizetni.

Rendes tagok.

A rendes tagok 2 csoportra oszthatnak és pedig A) és B) csoportra.

Az A) csoportba tartozó rendes tagok az első évben a beiratási díjon felül havonta 2 koronát, a második és következő években havonként 5 koronát kötelesek fizetni.

A B) csoportba tartozó rendes tagok azonban a második és következő években havonta 2 korona 50 fillért kötelesek fizetni.

A tagsági díjak vagy az egyesület pénztáránál, vagy a bizalmi férfiak elismervényei ellenében fizetendők, vagy pedig posta útján küldendők be.

4. §. A tagok kedvezményei.

Az alapító, valamint az A) csoportba tartozó rendes tagok a következő kedvezményekben részesíttetnek és pedig:

Az első évben:

a) A belépés első évétől kezdve baleset folytán bekövetkezett halál esetén a tag által a belépéskor írásbelileg megnevezett kedvezményezett 2000 korona halálozási segélyben részesíttetik.

b) Baleset folytán beállott teljes vagy részleges munkaképtelenség esetén a tag 2000 korona arányában a biztosító-társaság szabályaiban meghatározott százalék szerinti összeggel kárpóttatik.

A baleset-biztosítás az első havi 2 korona tagsági illeték befizetése után 8 nap múlva veszi kezdetét.

A második évben.

a) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor írásbelileg megnevezett kedvezményezettnek 500 korona halálozási segély fizettetik ki.

b) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálozási segély fizettetik ki.

c) Ha a tag négy héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A harmadik évben.

a) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor írásbelileg megnevezett kedvezményezettnek 1000 korona halálozási segély adatik.

b) Ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona fizettetik.

c) Ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A negyedik és következő években:

a) Ha a tag elhal, az előbbi pontok szerint megnevezett kedvezményezettnek 2000 korona halálozási segély fizettetik ki.

b) Ha a tag neje elhal, a férjnek 500 korona fizettetik.

c) Ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A betegség esetére fizetendő járulékok csak akkor tétetnek folyóvá, ha a betegség az igazgatóság által meghatározandó módon igazoltatik.

A 2-ik, 3-ik, 4-ik és következő évi tagság után az *a)*, *b)* és *c)* pontok alatt felsorolt kedvezmények egészben való élvezetére csak azon tagok tarthatnak igényt, a kik felvételük alkalmával a 45-ik életévet még meg nem haladták. A 45-ik életévet túlhaladott tagok a 2-ik, 3-ik, 4-ik és következő évi tagság után az *a)*, *b)* és *c)* pontok alatt felsorolt kedvezményeknek csak felét élvezhetik.

Kivételt képeznek e tekintetben azon alapító tagok, kik 1899. évi június hó 15-ig a »Kitartás« című lapnak előfizetői voltak.

A *B)* csoportba tartozó rendes tagok az ezen szakaszban meghatározott összes kedvezményeknek felét élvezik.

Azon egyleti tagok, akik öngyilkosság vagy öngyilkossági kísérlet következtében vesztik el életüket, a jelen §-ban felsorolt összes kedvezményeket elvesztik.

Ha a tag halálát, vagy munkaképtelenségre vezető sérülését harmadik személy mulasztása, hibája vagy vétkessége idézte elő, azon esetben a kifizetett összegek erejéig az egyletnek visszkereseti joga van a balesetért felelősséggel tartozó harmadik személyek vagy testületek irányában.

Ha a tag háboruban vagy hadkötelezettségének teljesítése közben beállott sérülés következtében halt meg — feltéve, hogy az egylet irányában fennállott kötelezettségének halála bekövetkeztéig mindenben megfelelt — ez esetben a tagnak az előbbi pontok szerint megjelölhető kedvezményese az egyleti igazgatóság által, a tagsági idő a hátramaradott kedvezményezett családi és anyagi körülményeinek mérlegelése mellett méltányosan megállapítandó segélynél magasabb összeget nem igényelhet. Ezen segélyösszeg azonban, az előbbi pontok szerint a rendes körülmények között bekövetkező haláleset után kijáró összegeknél magasabb nem lehet.

Ha a tag megbecstelenítő cselekménye miatt ráért szabadságvesztés büntetésének tartama alatt halna el, vagy ha ugyanilyen büncselekmény következtében vesztene el életét, írásbelileg megnevezett kedvezményese az egylettől segélyre nem számíthat.

Azon tagok, a kik megbetegedésüket szándékosan, vagy verekedés, kicsapongó életmód, iszákosság vagy valamely a büntető törvényekbe ütköző cselekmény által idézték elő, betegségük tartama alatt pénzbeli segélyre igényt nem támaszthatnak.

A fentemlített kedvezményeken felül az egylet tagjai korkülönbség és tagsági idejük tartamára való tekintet nélkül még az alábbi általános kedvezményekben részesülnek:

Minden egyleti tag további díjfizetés nélkül kapja a »Kitartás«-t, az egyletnek szerződészerűleg biztosított közlönyét.

Ugy peres, mint perenkívüli ügyben, csupán az önköltségi árak megtérítése mellett, igénybe veheti a »Kitartás« szerkesztőségének kebelében szervezett ügyészség jogi képviselét.

A nő elhalálása esetén fizetendő halálozási segélyre mindenki csak egy ízben tarthat igényt.

Baleset esetén a tag örököseinek csakis a baleset-biztosítási összegre van igényük, s így az ezen szakaszban részletezett rendes halálozási segélyekben nem részesülnek.

Miután a balesetbiztosító társaságok 60 éves egyént egyáltalában nem biztosítanak, az egylet is addig biztosítja baleset ellen a tagokat, a meddig ezek viszontbiztosításra a biztosító-társaság által elfogadtatnak.

Aki az egyesületnek 16 évig egyfolytában tagja volt és azután válik munkaképtelenné, azt az Igazgatóság a választmány javaslatára a további díjak fizetése alól felmentheti.

Az ilyen további befizetéseket nem teljesítő tag halála esetén a rendelkezése szerint megnevezett örököse részére 1000 korona fizettetik ki.

5. §. A tagság megszűnése.

Az egyleti tagság megszűnik:

- a) önkéntes kilépés által,
- b) elhalálozás esetén,
- c) ha a tag a befizetéseket 30 napon át elmulasztja,
- d) kizárás folytán.

A tag az igazgatóság határozatával mindenkor kizárható, ha az egylet érdekei ellen működik; ott a bevallási ívet a valóságtól eltérő adatokkal tölti ki; ha kicsapongó életet folytat; ha az egylet igazgatóságát, választmányát, képviselőjét, jogtanácsosát, hivatalnokát vagy más alkalmazottját egyesületi tevékenységére vonatkozólag rágalommal illeti; ha lakását, vagy állandó tartózkodási helyét (legalább 3 hónapra) az osztrák-magyar birodalmon kívül eső államok valamelyikébe teszi át.

Azon tagok, akik az egyesületből kilépnek, vagy akiknek nevei az alapszabályok értelmében a tagok lajstromából kitöröltettek, minden jogaikat elvesztik. Ezeknek az egylet ellen a tagsági viszonyból kifolyólag semmiféle követelési joguk nincsen.

Ugyanezen elbírálás alá esik az is, aki bevallási ívét valótlan adatokkal tölti ki, különösen ha a saját, vagy felesége korát hamisan vallja be, vagy ült bajokat, testi hibát stb. titkol el.

6. §. Tőkeképzés az egyleti tagok javára.

A 3. §-ban megszabott befizetésekből az egy évet meghaladott alapító és *A)* csoportba tartozó rendes tag javára 40 koronában, a *B)* csoportba tartozó rendes tag javára 20 koronában megállapított tőke képzendő oly módon, hogy a segélyezések teljesítése után mutatkozó feleslegeknek az igazgatóság által esetről-esetre meghatározandó része évenként egyenlő arányban a tagok számlájának javára könyveltetik mindaddig, míg az egyes tagok tőkéje a 40 illetve 20 koronát el nem éri.

Az ilykép összegyűjtött 40 illetve 20 korona tőke már a gyűjtés ideje alatt is valamelyik előkelőbb budapesti pénzintézetnél helyezendő el.

Az egyletből önelhatározásból való végleges kiválás esetén ezen 40 illetve 20 korona, illetőleg a már ezen tőke képzése céljából a tag javára irt mindenkor összeg az egylet netalán fennálló követelésének levonásával a kilépőnek kifizettetik.

Az örökösöknek, illetőleg kedvezményezetteknek azonban erre igényük nincsen, miután ezen összeg halál esetén a 7. §-ban meghatározott célra fordítatik.

Ezen 40, illetve 20 korona tőkének kamatait azonban az egylet tagjai nem igényelhetik, miután ezen kamatokból egy külön alap létesítetik azon célra, hogy ebből a tagok baleset ellen való állandó biztosítása körül felmerülhető tulkiadások fedeztessenek.

7. §. Halálozási tartalékalap.

Oly célból, hogy a tagokkal szemben elvállalt kötelezettségek minden eshetőségre biztosítottassanak, halálozási tartalékalap létesítetik.

Ezen alap bevételeit képezendik:

a) a jelen alapszabályok 3. §-a szerint az egyes tagok által befizetendő havi 3 korona 40 fillérnek, havi 5 koronának illetve havi 2 korona 50 fillérnek azon feleslege, mely az igazgatási költségek levonása és az alapszabályok 4. §-ában elvállalt kötelezettségek teljesítése után még rendelkezésre marad.

b) a halálzási segélyekből levonandó következő összegek, u. m.:

1. a második és harmadik évi halálzási segélyekből 10%;

2. a negyedik és következő évi halálzási segélyből az első 5 évben 20%, az 5—10 évig 15%, azontul pedig mindenkor 10%.

c) Az alapszabályok szerint jogvesztessé vált, vagy halálzási segélyvel kielégített tagoknak az egylet javára visszaesett 40 korona tőkéje.

Igen tisztelt tagtársainkhoz!

Hogy tagjaink közül senkinek legkisebb kétegye vagy aggálya ne legyen az alapszabályok bármely pontja iránt is, szükségesnek tartjuk alapszabályaink egyes pontjait megmagyarázni.

Mindenki tudja, hogy egy *jótekonysági egyesület* megalapításán fáradoztunk mi, karöltve tagjainkkal. Egy jótekonysági egyesület megalapításán, mely támasza legyen mindnyájunknak a sors csapásai közepette. Annál üdvösebb, annál hatásosabb lesz tehát igyekezetünk, ha minél szorosabb bizalommal és minél egységesebb akarattal törekszünk a cél felé. Ezt pedig csak úgy érhetjük el, ha mindenki lelke mélyéig át van hatva teljesen közös törekvésünk igaz voltától.

Lelkesedni és törekedni azonban csak olyan közös ügyért lehet, mely fölül mindenki teljesen tájékozva van.

E célból magyarázzuk meg az egyes szükséges pontokat tüzetesebben tisztelt tagtársainknak.

Kik a »Kitartás« alapító tagjai?

Alapító tagok azok, a kik 1900. márczius hó 25-ikéig (az alakuló közgyűlésnapjáig) beléptek a »Kitartás«-ba.

Tehát alapító tag az, a ki például 1900. márczius 24-én lépett be?

Igen, alapító tag, mert még márczius 25-ike, vagyis a közgyűlés napja előtt lépett be.

Mik az alapító tagok jogai?

Az alapító tagok 60 éves korukig biztosítva vannak baleset által beállott teljes vagy részleges munkaképtelenség esetére 2000 korona erejéig.

Kétezer koronát kap a tag, illetve bejelentett örököse, ha a tagot bármilyen halált okozó, vagy őt teljesen munkaképtelenné tevő baleset éri.

Kétezer korona arányában kap a tag kártérítést, ha őt részlegesen munkaképtelenné tevő baleset éri.

A részleges munkaképtelenség úgy értendő, hogy ha például valaki egy baleset által elveszíti

a jobb karját vagy jobb kezét, kap 1200 koronát, ha a balkarját vagy balkezét veszti el, akkor kap 1000 koronát és így tovább. Tagjaink tehát nemcsak az első évben vannak baleset ellen biztosítva, hanem a második, harmadik, negyedik évben és a következő években is, egészen 60 éves korukig.

Láthatják tehát igen tisztelt tagtársaink, hogy már itt is nagyobb kedvezményben részesülnek, mint a mennyit kezdetben ígértünk. Mert eleinte csak azt ígértük, hogy az első évben lesznek tagjaink baleset ellen biztosítva, míg ellenben most már egész 60 éves koráig mindenki biztosítva lesz baleset ellen is.

Mikor kezdődik a második év?

A *belépés* hónapjának első napjától számított egy év leforgása után. Például: Ha valaki belépett 1899. május havában, akkor annak az 1900-ik év május hó 1-én kezdődik a második éve. Vagy pedig ha valaki 1899. június havában lépett be a »Kitartás«-ba, akkor annak az 1900-ik év június 1-én kezdődik a második éve. Ha például valaki 1899-ik év október, november vagy december havában lépett be, annak második éve az 1900-ik év október, november vagy december hónapjainak 1-ső napján kezdődik.

Tehát azoknak, akik az 1900-ik év január, február vagy márczius havában léptek be, mikor kezdődik a második évük?

Azoknak, a kik 1900. január, február vagy márczius havában léptek be, 1901. január, február vagy márczius hó 1-ső napján fog kezdődni a második évük.

Miért fontos ezt jól tudni a tagoknak, hogy kinek-kinek mikor kezdődik a második éve?

Mert míg az első évben, a mikor havonként 2 koronát fizet, csak baleset ellen volt biztosítva, a második évtől kezdve már 1 forint 70 krajczárt fizet és ekkor már nemcsak baleset által bekövetkezendő haláleset ellen, hanem bármilyen halál esetére is biztosítva van a tag (öngyilkosságot kivéve), sőt még ha a tag felesége meghal, akkor is kap segélyt a tag. Azonkívül a betegsegély is a második évtől kezdődik.

Miért fizet a tag második évétől kezdve havonként az egy forinthez még 70 krajczárt és miért nem fizet minden haláleset után 3—10 krajczárt?

1. Azért, mert ezeknek a 3—10 krajczároknak folytonos beszédese, nyilvántartása, behajtása leközölhetetlen nehézségekkel járt volna.

2. Tagjainknak egy része magyarul nem is tud helyesen s így ha a lapban közöltük volna is, hogy például 1900. májusban nyolcz haláleset után 80 krajczárt kell fizetni az egy forinton kívül, meg sem értette volna. Vagy ha tán meg is értette volna, éppen akkor nem számítva erre a kiadásra, nem tudta volna nélkülözni azt a 80 krajczárt s egyik-

másik nem küldte volna be. Miután esetleg hónapokig is eltarthatott volna, míg a szükséges összeg befolyik, az elhalt tag szegény családját a legnagyobb nélkülözéseknek tettük volna ki, így pedig ez teljesen ki van zárva.

Mindazokat, akik azt a 80 krajczárt, amit az előbb például felhoztunk, be nem küldték volna, egyszer-kétszer, esetleg többször is fel kellett volna levélben szólítani, ami nemcsak munkával, hanem felesleges bélyegkiadással is járt volna. Ugy hogy az a 80 krajczár egyik vagy másik esetben belekerült volna az egyesületnek 20—30 krajczár kiadásba.

Mi történik a havonkint befizetett 1 frt 70 krból a halálzási segélyek kifizetése stb. után fenmaradó összeggel?

A fenmaradó összeg a tartalékalaphoz csatoltatik.

Mire való a tartalékalap?

A tartalékalap arra való, hogy az egyesület olyan vagyoni viszonyok közé jusson, hogy idő múlva leszállíthassa a tagdíjakat.

Ha a tagdíjak idővel le lesznek szállítva, megmaradnak-e érintetlenül a kedvezmények?

Bármennyire is le lesznek szállítva a tagdíjak, a kedvezmények (baleset-segély, halálsegély, asszonyhalálsegély, betegsegély) mindenkor érintetlenül megmaradnak.

Fizet-e a tag a második évtől kezdve az 1 forint 70 krajczáron kívül még valamit?

Semmi körülmények közt többet egy fillérrel sem fizet az 1 forint 70 krajczár havidíjon kívül.

Hát a harmadik, negyedik, ötödik stb. években fizet-e többet az alapító tag?

Sohasem fizet többet, sőt a tartalék-alap felnövekedése után még kevesebbet fog fizetni.

Ha az alapító tag havonkint 1 forint 70 krajczárt fizet, fizeti-e még a 3—10 krajczárnyi halálsegélyt is?

Nem fizet semmi körülmények között semmi egyebet, csak az 1 forint 70 krajczárt.

Mit kap a tag ezért az 1 forint 70 krajczárért a 2., 3., 4. és következő években?

A második évben.

a) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor írásbelileg megnevezett kedvezményezettnek 500 korona halálzási segély;

b) ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálzási segély fizettetik ki;

c) ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A harmadik évben.

a) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor írásbelileg megnevezett kedvezményezettnek 1000 korona halálzási segély;

b) ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálzási segély fizettetik ki;

c) ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A negyedik és következő években.

a) Ha a tag elhal, az előbbi pontok szerint megnevezett kedvezményezettnek 2000 korona halálzási segély;

b) ha a tag neje elhal, a férjnek 500 korona halálzási segély fizettetik ki;

c) ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

Eddig kifejtettük azoknak az *alapító tagoknak* jogait és kötelességeit, akik az alakuló közgyűlés napjáig, márczius hó 25 ig beléptek a »Kitartás«-ba.

Most áttérünk azokra az *uj tagokra*, akik az alakuló közgyűlés után léptek be az egyesületbe, vagy pedig ezután fognak belépni.

Az új tagok 2 csoportba oszthatnak: A) és B) csoportba.

Ugy az A), mint a B) csoportba tartozó tagok 2 korona beiratási díjat fizetnek.

Kik tartoznak az A) csoportba?

Az A) csoportba tartoznak azok, akik az első évben havonkint 1 forintot, a második évtől kezdve pedig havonkint 2 forint 50 krajczárt fizetnek.

Kik tartoznak a B) csoportba?

A B) csoportba tartoznak azok, akik az első évben havonkint 1 forintot, a második évtől kezdve havonkint 1 forint 25 krajczárt fizetnek.

Mit kapnak az A) csoportbeli tagok az első évben?

Az A) csoportbeli tagok az első évben baleset ellen vannak biztosítva 2000 korona erejéig.

Kétezer koronát kap a tag, illetve bejelentett örököse, ha a tagot bármilyen halált okozó, vagy őt teljesen munkaképtelenné tevő baleset éri.

Kétezer korona arányában kap a tag kártérítést, ha őt részlegesen munkaképtelenné tevő baleset éri.

A részleges munkaképtelenség úgy értendő, hogyha például valaki egy baleset által elveszíti a jobb karját vagy jobb kezét, kap 1200 koronát, ha a balkarját vagy balkezét veszti el, akkor kap 1000 koronát és így tovább.

Tagjaink azonban nemcsak az első évben vannak baleset ellen biztosítva, hanem a második, harmadik, negyedik évben és a következő években is, egészen 60 éves korukig.

A második évben.

a) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor írásbelileg megnevezett kedvezményezettnek 500 korona halálzási segély;

b) ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálzási segély fizettetik ki;

c) ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A harmadik évben.

a) Ha a tag elhal, a tag által a belépéskor írásbelileg megnevezett kedvezményezettnek 1000 korona halálzási segély;

b) ha a tag neje elhal, a férjnek 300 korona halálzási segély fizettetik ki;

c) ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

A negyedik és következő években.

a) Ha a tag elhal, a kedvezményezettnek 2000 korona halálozási segély;

b) ha a tag neje elhal, a férjnek 500 korona halálozási segély fizettetik ki;

c) ha a tag 4 héten túl beteg, hetenkint — 6 héten át — 10 korona betegsegélyre tarthat igényt.

Mikor kezdődik az A) csoportbeli tagnak a második éve?

Az A) csoportbeli tagnak a belépés hónapjának első napjától számított egy év leforgása után kezdődik a második éve.

Mit kapnak a B) csoportbeli tagok?

A B) csoportbeli tagok felét kapják annak, amit az A) csoportbeli tagok kapnak.

Miért élvezik a B) csoportbeli tagok csak felét a kedvezményeknek?

Mert a második évtől kezdve felét fizetik annak, mint amennyit az A) csoportbeli tagok fizetnek, vagyis a második évtől kezdve havonként csak 1 forint 25 krajczárt fizetnek 2 forint 50 krajczár helyett.

Felmerült kérdések folytán értesítjük tagjainkat, hogy azon alapító tagjaink, akiknek nehezükre esnek a második évük kezdetétől havonként 1 forint 70 krajczárt fizetni, átléphetnek a B) csoportba s ekkor természetesen a második évtől kezdve havonként csak 1 forint 25 krajczárt fizetnek. Az ilyen tagoknak azonban — miután nem tekintetnek új tagoknak — beiratási díjat nem kell fizetni.

Mikor kezdődnek az ilyen B) csoportba átlépett alapító tagnak második éve és az ezzel együtt járó jogai?

Azon hónap első napjától számított egy év leforgása után, amikor mint alapító tag belépett. Például, ha valaki 1899. május hónapban mint alapító tag belépett, az, ha át is lép a B) csoportba, második éve 1900. évi május hó 1-ső napján kezdődik. Vagy például, ha 1900. évi januárban lépett be mint alapító tag, annak második éve 1901. évi január hó 1-én kezdődik.

Egy pár levél.

Megalakulásunk óta százával ontja a posta tagtársaink üdvözlő leveleit az ország legkülönbözőbb vidékeiről. Lehetetlen volna valamennyit közzélnünk. Csak hármát választottunk ki, melyek eléggé jellemzők arra, hogy a tagjaink szívében uralkodó közhangulatot egyesületünk iránt visszatükrözzék. Azért a sok szép levélért pedig, amelyeket itt térszűke miatt nem közölhetünk, ez úton mondunk forró köszönetet.

Nagyságos Igazgató ur!

»Kitartás« czim alatt egyesületté megalakulásunkról az értesítés kezeimhez megérkezvén, megnyugvással vettem tudomást arról, hogy Nagyságod lett az egyesület elnökéül megválasztva.

Mi, az egyesület tagjai, mint a munka emberei, ha Nagyságod iránti szeretetünket és föltétlen bizalmunkat a megválasztás által ekként kézzelfoghatólag nyilvánítva látjuk, tudjuk, hogy ezen aktus megnyilatkozása azon érzésnek, mely egyesületünk tagjait egész valóságban áthatotta akkor, midőn egyesületté megalakulásunknak örök időkre kiható nagy napján a szavazó urnához járultak, hogy letegyék nem egyesek, hanem mindnyájunk és utódaink jobb jövője iránti nemes, de terhes munkának továbbvezetését oly egyén kezébe, a ki nem nagyhangú szavakkal, hanem szerény, de ernyedetlen munkálkodással életének legszebb napjait és nyugalmaát áldozta fel azért, hogy embertársai, a kiknek nagy részét személyesen nem is ismeri, a jövőben gondtól, nyomortól menten, boldogok és megelégedettek lehessenek, s egygyé tömörülve, önerjükkel kiküzdött becsületes munka gyümölcseit aggkorukban, vagy a sors csapásai alatt is, megnyugodva élvezhessék.

Áldja meg Nagyságodat nemes munkájáért a magyaroknak hatalmas Istene, s adjon erőt, hogy a megkezdett úton, a számtalan akadályok között, férfias erélylyel, semmi tekintetek által meg nem tántorítható bölcseséggel, vész perceiben törhetlen feláldozással teljesíthesse, érvényesíthesse nemes törekvéseit, megteremthesse a nyomorban sínlődők reményét, a lehetőséget, megnövelhesse a mustármagból kikelt gyenge csemetét erős, hatalmas, viharokkal dacolni képes oly terebélyes fává, mely alatt az egyesület tagjainak ezrei hálaimát küldhessenek az Egek Urához, áldva emlegethessék Nagyságod nevét!

Mi, a kik az élet küzdőterén két kezünk becsületes munkájával szerezzük meg azon kenyeret, mely megélhetésünkre szükséges, nem adhatunk Nagyságodnak az egyesületté alakulás nagy napján mást a nemes törekvésekért, a terhes munkáért, csak bizalmunknak szavakkal való kifejezését a szavazó urna előtt, de ez záloga azon fenkölt gondolkodásnak, azon tiszta, nemes érzésnek, mely átjárta ereinket akkor, midőn vezért kellett választani. Nem adhatunk ma sem még Nagyságodnak föltétlen bizalmunk, szeretetünk és hálánk megnyilatkozásához mást, mint férfias szavunkat arra, hogy azon zászló alatt, mely Nagyságod kezében kibontakozott, hű katonák leszünk, hogy azon zászlót, melyet Nagyságod erős marokkal kibontott, el nem hagyjuk, győzelemre segíteni mindenkor készek leszünk.

Azon reményben, hogy el fog érkezni azon idő, midőn: »Kinek szíve jóért dobog, oda jön, hol zászlónk lobog«, — vagyok

Gyöngyösön, 1900. évi márczius 30-án.

Nagyságodnak hive

Bakó Emil,

ált. közv. iroda tulajdonos.

*

Nagyságos Igazgató ur!

Nagyon meg vagyok tisztelve azon bizalommal, hogy én itt a Bihar-Püspöki községben levő »Kitartás«-beli tagok közül bizalmi férfiúnak lettem kijelölve, amelyet a legnagyobb készséggel vagyok bátor elfogadni és tőlem kitelhető buzgalommal oda fogok hatni, hogy ezen nemes és nagylelkű munkálkodásánál csak porszemhez hasonlíthatóan is segítségére lehessenek.

Fogadja továbbá az itt lévő csekély számú tagjaitól hálás köszöneteiket, hogy az elnöki széket elfogadni kegyeskedett, és amint programjában is mondta, hogy: *úgy vagyok képes ezen széket elfogadni, ha a tagok támogatásukat nem tagadják meg.* Ugy van! Bár minden egyes tagtársam úgy tudná méltányolni Nagyságod fáradozását, mint én, mivel nagylelkűségével kívánt a szegény emberiség támasza és pártfogójg lenni. De ha azt mondom, hogy száz ezreknek atyja — úgy van, mert mi most úgy tekintve, egy jó atyát kaptunk, mert minden bajunkban oda fordulhatunk, ahol atyai fáradozásával fogja elintézni és támogatni kérésünket.

Máskülönben úgy tekinthetünk Nagyságodra, mint egy élő fára, amely fa még egy évet sem töltve, máris nagy fává nőtte ki magát. Amint a csemétét elültetjük, igen sok vihar környezi és hogy ettől megmentjük, egy-két erős karócskát erősítünk mellé és így nem képes semmi zord szél kitörni és ennél fogva egy óriás fává fogja magát kinőni és ezer ágak és gyökerek fogják körül, ugyannyira, hogy nemzetek sokasága fogja bámulni és csodálni. Ez a csemete képezi Nagyságodat, a mellette lévők, kik a jó célnak elősegítői voltak: a karócskák, mi pedig az ágak és gyökerek, akik erősen fogunk hozzákötődni, az a fa, amely még egy évet sem ért el és már is ily nagygyá nőtte ki magát. Kérem az egek urát, hogy ez a fa oly erőssé nőjjön, hogy semmiféle elem se legyen képes megingatni. De még az irgalmatlan halál se bírja többé széjjel tépni. Igaz, hogy ezt csakis nagyon tisztelt tagtársaim odaadása által érhetjük el! Előre is remélve, hogy minden tagtársam meg fogja ezt érteni, kérve kérjük a jó Istent, hogy tartsa meg nagyságos Igazgató urunkat az emberi kor legvégső határáig.

Legalázatosabb szolgálja és a »Kitartás«-nak 929. sz. tagja

Gyuricza Antal,

váltóőr, Bihar-Püspöki állomás.

*

Nagyságos dr Luby Gyula urnak,

a „Kitartás” elnökének

Budapest.

Folyó hó 25-én történt megválasztása alkalmából szívből gratulálom. Kivánom szívből, hogy egyletünk Nagyságod igazgatása alatt virágozzék; ami az én személyemet illeti, a megbízást elfogadom, és szövetkezetünk érdekébe lelkiismeretesen fogok, fáradságot nem ismerve, közreműködni.

Kis-Czell, 1900. márcz. 31.

Kiváló tisztelettel

Radó Ignác,

áll. felvigyázó.

Magyar nők és a magyar ipar.

Ujabb időben tettekre válva kezd hódítani a magyar ipar pártolásának eszméje. A kormány erélyesen lát hozzá a munkához. A társadalom minden rétegéből hölgybizottság alakul, amely szívvvel-lelélekkel áll az iparpártolás munkájának szolgálatába. A munka azonban csak a kezdet kezdetén van. Megoszlanak a kötelességek, mindenki lásson hozzá a magáéhoz.

A kormány kötelessége továbbhaladni a tettek ösvényén. Mert hiába buzdítja a vállalkozókat új iparágak megteremtésére, amíg nem szánja reá ma-

gát arra, hogy anyagi áldozatok árán biztosítja a gyárosokat, hogy fáradságuk kárba nem vesz, amennyiben tőkéjük meghozza legalább a minimális kamatokat.

Ki is vehetné rossz néven a gyárosoktól, ha új, ismeretlen viszonyokkal szemben megkövetelik a biztosítékot? Mi nekik Hekuba? Attól a percztől fogva, hogy nálunk tanyát ütöttek, üzletemberekké váltak, akik munkájuk gyümölcsét óhajtják élvezni. A kormányra háramlik a feladat, elkövetni minden tőle telhetőt, megkönnyíteni minden módon, hogy ezek az idegen elemek, melyekre nekünk oly nagy szükségünk van mielőbb asszimilálódjanak, hogy tehetségük, képességük összeforrva a miénkkel, fejleszse azt.

A propagáló-bizottság feladata azonban az lesz, hogy közönségünk szunnyadó idealizmusát felebressze. Ez nélkülözhetetlen tényező a nemes akció kezdeményezésében.

Ennek az eszmének kezdeményezését Hegedüs Sándornéban látjuk, akinek hívó szavára társaságunk felocsudott közönyösségéből és komoly törekvéssel fog hozzá nemzeti önértékünk emeléséhez.

Hogy azonban siker koronázza a művet, szükséges, hogy nemzetünk színe-java álljon a mozgalom élére, serkentő például szolgálva a nehézkes tömegeknek, melyek nem egykönnyen lelkesülnek, nem egyhamar rázzák le magukról az indolencia bilincseit. Amíg ezt el nem érzük, míg nem hatja át egész lényünket a vágy, hazánk érdekében megtenni e szolgálatot, addig hiábavaló, kárba vészett minden fáradozás, minden lelkes törekvés egyesek részéről, mert ezt kierőszakolni, áldozatként követelni sem volna lehetséges. Mint önkéntes adományt szeretettel és lelkesedéssel kell lerakni a haza oltárára. Nem hallgatva az ész szavára, csak a szív hangját kell követni, mely azt mondja, hogy szemet hunyva támogatassuk hazai iparunkat, mely az elnézésre, sajnos még olyannyira rászorul. Hiába iparkodunk szepítgetni a dolgot. Mi tagadás, az ipar nálunk még nagyon szűk térre szoritkozik, sőt annak számos ágát még egyáltalában nem is üzzük. Épen ez okból a legbuzgóbb pártolás mellett sem lehet egyelőre többet követelni, mint hogy ama szükségleteket, melyeket kielégít már hazai iparunk is, fedezzük honi gyártmányokkal és szakítsunk azzal a nevetéses tradícióval, mely szerint csak az szép, ami külföldről jut hozzánk.

Oly művészi kivitelű butort készítenek iparosaink, a szőnyegszövésben, vas- és bronziparban, porcellán, fayence- és üvegyártásban oly meglepő haladást észlelünk, hogy vétek volna e czikkeket máshol beszerezni, mint hazánkban. Czipeszeinkre, fehérnemű-készítőinkre is bátran bizhatnók magunkat, ha viszont ők is hajlandók volnának egy kissé leszállani áraik szédítő magaslatáról.

De ha akadna olyan sovinszta, aki azt követeli, hogy csak itt készült szöveteket használjunk és dolgoztassunk fel, annak az a szomorú valóságot kell megmondanunk hogy úgy szövészeti, mint selyemiparunk eddigelé vajmi silány, alig számbavehető eredményt ért el. És nem volna helyes eljárás, sőt egyenesen hibának minősíthető, ha közönségünket reábirnók arra, hogy mondjon le a selyem, bársony, csipke és minden olyféle fényűzési czikkról, melyet hazánkban előállítani eddigelé nem vagyunk képesek.

Eltételezve attól, hogy a divat és annak gyakori változása, a fényűzés és annak fejlődése szoros

összefüggésben áll az ipar, a kereskedelem fellendülésével, vétkeznénk iparosaink ellen, kiknek épen a fényűzés ad kenyeret, az a luxus, amely a gazdagok életét szebbé, kellemessé teszi, de sok szegény emberre nézve egyenesen feltétlen életszükség. Napról-napra nyílik alkalmunk ezen nemzetgazdasági elv igazságáról meggyőződni saját otthonunkban.

Magyarországon, ahol nincs királyi udvartartás — mely a kereskedelemre és iparra oly fejlesztőleg hatna — a születés és pénz arisztokracziája volna hivatva pompát és fényt kifejteni, nagyszabásu fogadtatások, bálók, színházi és egyéb előadások rendezése által egyrészt az iparosokat keresményhez juttatni, másrészt az izlést művelni, finomítani, a műipart támogatni. És azt tapasztaljuk, hogy ép ezek az elemek feltűnő módon takarékoskodnak és előszeretettel fogadják a külföld termékeit. Ennélfogva minálunk leginkább a középosztálynak jut a feladat, e köröket pótolva, támogatni, oltalmába venni az ipart és hozzájárulni annak felvirágzásához.

Egy céltudatos, észszerűen működő propaganda első teendője tehát az volna, a társadalomba élénkebb életet önteni, annak vérkeringését gyorsabbá tenni, mivel ez a legalkalmasabb talaj az izlés fejlődésére, az ipar fellendülésére. A külföld mintájára alakítsunk mi is egyesületeket, melynek célja a műizlés, a műipar ápolása, támogatása, melyek ösztöndíjak, jutalmak kitűzése által buzdítják a törekvőket és előmozdítják a tehetség megnyilvánulását.

Ha nem is ajánlhatjuk eléggé, hogy azt, ami már nálunk is kapható, csak itt szerezzük be, még ha az talán egy árnyalattal kevésbé jó volna is, mint a külföldi gyártmány, nem téveszthetjük szem elől, hogy minden erővel oda kell törekednünk, hogy gyártmányaink minél inkább javittassanak, lehetőleg tökélyre jussanak. Hálával tartozunk a kormánynak, amely a nagy közönséget tájékoztatni óhajtván iparunk jelenlegi állásáról, május havában egy kis kiállítást akar rendezni honi iparunk termékeiből.

De gyárosaink is több erélylyel törekedhetnek a publikum tudomására hozni, hogy mit képesek már eddig is előállítani. Ne követeljenek nagyobb előzékenységet tőlünk, mint a mennyit ők maguk tanusítanak irányunkban és iparkodjanak, hogy készítményeik kitűnő minősége, jó izlés és mérsékelt árak ki is érdemeljék azt a pártfogást, melyre ma, a jó ügy érdekében, hazánk fejlődésének, jólétének emelésével törekszünk szívünk, lelkünk egész erejével.

REGÉNY-ESARNOK.

A ki nem tudott kettőt szeretni.

Regény.

Irta Halévy J. (Folytatás.)

X.

Criquette olyan jól alszik, amint csak egy bátor fiatal leány alhatik, ki kötelességét megtette. Teljesen érezte azt a megelégedést, melyet akkor élvez az ember, ha hosszas elnyomatásból egyszer szabadon felemelkedhetik és kinyilatkoztatja azon érzelmeket, melyek lelkét eltöltik.

De Aurélie nem alszik. Hasztalan kérdi magától, hogyan keletkezhetett olyan hirtelen Criquette

ellenkezése. Ő azt nem érti, de nem is értheti. Ő tudta nagyon jól, mire jut egy szép nő, ha színháznál él, ő ezt a leányt meg akarta menteni, minden veszélytől megóvni. Most, midőn már majd elérte a célt, nyugalmas, tisztos életet, jólétet nyújthat neki, s a helyett, hogy hálás lenne, Criquette fellázadt ellene s azzal fenyegeti, hogy társadalmi tekintélyének oly nagy fáradsággal emelt építményét ismét romba dönti.

Aurélie éjnek idején felkel ágyából, hol hasztalan pihenést keresett és fel-alá jár a szobában. Reméli, hogy Criquette engedelmes lesz — ha nem — akkor majd tudja mitévő legyen, ő nem hagyja magát legyőzni e gyermek által.

— Celine kisasszony kissé rosszul érzi magát — szolt reggel Teréznek — hozd fel a reggelijét, majd beviszem magam neki.

Pár percczel később Aurélie belépett Criquette szobájába, ki még nyugodtan és mélyen alszik; gyöngéden megérinti a vállát, mire felébredt, nagyot nyújtózik és végre észreveszi a korai látogatót.

— Ugylátszik jól aludtál?

— Nagyon jól.

— Akkor hát nem is gondolkodtál a fölött, amiről tegnap este beszélünk?

— Ma reggel még nem, de tegnap este igen, mielőtt elaludtam.

Criquette kiugrik az ágyból, piczi lábait papucsba dugja s pongyolát vett magára.

— Megváltoztatta szándékat a meggondolás?

— Épen nem.

— Egész biztos vagy benne?

— Tökéletesen.

— Nos hát én nem aludtam, hanem gondolkodtam; tegnap te beszélte, ma én beszélek; figyeld meg jól, amit mondok, hogy az eszedben maradjon, elég időd lesz rajta gondolkodni. Te őszinte voltál, az leszek én is Igen, mind a ketten éltünk Rozitánál, ki színésznő és bukott teremtés volt. Te csak néhány hónapot, én sok évet töltöttem. Komornája voltam s ezen szolgálatom ideje alatt szereztem vagyonomat. Most meg vagy elégedve, avagy még többet akarsz tudni?

— Igen, szeretnék még többet tudni! — Rozita kisasszony fogadott először gyermekének?

— Igen.

— Kissé homályosan ugyan, de mégis ugy emlékszem, hogy anyám halálos ágyától magával vitt engem. Hogy van az, hogy azóta semmit sem hallottam felőle? Talán meghalt?

— Nem. — Emlékszel még egy herczegre is?

— Igen? Nos hát az a Szavelin herczeg nőül vette Rozitát. Ő most gazdag özvegy és herczegné. Amint látod, mindent elmondok neked.

— És azóta soha nem kérdezősködött utánam?

— Sőt igen, de én úgy intézkedtem, hogy ne tudjon meg semmit; ő nem tudja, hogy mi Beauvaisben élünk, azt hiszi Lyonban vagyunk.

— És Paszkal? Ő sem tudja azt?

Aurélie egy pillanatig habozott, azután elszánta magát: Nem, Paszkal is azt hiszi, hogy Lyonba vagy.

— Akkor hát megcsaltad!

— Igen.

— És ő is kísérletet tett, hogy engem viszontlásson, irt is nekem?

— Az első években igen, de négy év óta már nem.

— Él-e még vagy meghalt?

— Azt nem tudom, sohasem törődtem vele.

— Honnan tudod, hogy Rozita még él?
— Nemrég olvastam egy lapban, hogy Nizzában villát épített magának.

— És ő jó volt hozzám?

— Az akart lenni.

— Az egyre megy. Ha valamikor férjem karján találkozom veled, és ő rám ismer, akkor kell, hogy megköszönjem neki irántam való jószágát, mert ő akkor vett magához, mikor szegény elhagyott árva voltam. Kötelességem ezt neki megköszönni. Most beláthatod, miszerint azon férfinak, ki engem nőül akar venni, előbb mindent el kell mondanom, nehogy szememre vethesse, hogy megcsaltam őt, mert azt nem akarom.

— Ah, hát mégis újból arra térsz!

— Igen, én nem fogok hazudni. De miért szakítottál el engem Paszkaltól?

— Mert Paszkal, ugymint Rozita, összefüggésben áll a multtal, s mert meg akartalak óvni a színész-élettől. Meglehet, hogy egykor az én életem sem volt tiszta, de ami téged illet, helyesen cselekedtem. Azt akarom, hogy közelemben tisztességes, boldog, nyomortól és gyaláztatótól ment életet folytass. . . . S azt akarni csak nem lehet bűn?

— Ha hazugság által akarjuk elérni, igen.

— Akkor hát egész Beauvais szemeláttára lerántod a leplet a multról?

— Korántsem. — De ejtsd el azt a tervet, hogy férjhez menjek! Hadd legyek apácza! Ott a zárdában, azt esküszöm neked, még a gyóntató atyának sem árulom el multam titkát. Isten megbocsátja nekem, ha az bűn!

— Nem mégy a zárdába! Anyai joggal bírok fölötted s kényszeríteni foglak a tervbe vett házasságra.

— Anélkül, hogy mindent elmondjak neki, soha!

— Hát majd meglátjuk, ki enged előbb! Gondold meg a dolgot, senkisésem fog zavarni gondolkodásodban!

Ezzel kiment és rázárta az ajtót. Criquette pedig mondta magában: »Hiszen zárdába akartam menni, hát most zárva vagyok s úgy élhetek mint egy apácza!«

Aurélie azt mondta a cselédeknek és Guarena asszonynak, hogy Celine ideges főfájásban szenved s a legnagyobb csendre és nyugalomra van szüksége, ő maga fogja ápolni s az ételt is beviszi neki, s arra kéri őket, ne járjanak a kertnek ama részén, melyre Celine ablaka nyílik. Aurélie tudta, hogy föltétlenül engedelmességeknek neki.

Igy mult el nap nap után. Aurélie csak az étkezés idején jön a szobába és minden este kérde: Mégszem engedelmességek?

— Nem! — felel Criquette határozottan.

A fiatal leány az első napokban kézimunkával foglalkozik, de midőn a hozzá való anyag elfogyott, hiába kéri börtönőrt: adjon neki mást. Aurélie nemsokára észreveszi, hogy Pierrot, a kutya, hiven üldögél barátjánál ablaka alatt. A szegény állatot azonnal lánczra kötik és csak éjjelre bocsátják szabadon, azonkívül a redőnyt is lehúzzák az ablak elé, s lakattal lecsukják, úgy hogy Criquette ugyan kinyithatja az ablakot, de senkisésem láthatja őt kívülről. Rigaud asszony ezalatt mindennap eljön s kérde: hogy van a fiatal leány, mert Georges látni akarja s nem is gondol egyébre, mint ő reá.

— Rosszul van, de a baj nem nagy, — mondja

Aurélie — magától elmulik, azért nem is fárasztom ide Rigaud orvos urat.

Mikor himző selyme elfogyott és Pierrotot lánczra kötötték, a hősies gyermek bátorsága kissé hanyatlott. Ő nem fél a magánytól, de a tétlenségtől. Iróasztalának fiókjaiban kotorászott és szerencséjére két könyvet talált: »Pál és Virginia« és »Krisztus követője«. — Ezekkel a könyvekkel foglalkozik most egész nap, de a maga kárán okulva, elrejtí kincseit, midőn Aurélie látogatásának órája közeledik. Egy napon annyira beleolvasta magát a szent könyvbe, miszerint este e kéréssel fordult Auréliehez: »Néni, engedd meg, hogy a zárdába menjek.« — »Nem«, volt a rövid felelet.

De másnap Criquette előveszi »Pál és Virginia«-t és a szerelem e könyve elfeledteti vele a zárdát. Nem, ő élni akar, — szeretni és szeretettetni! — Megint Paszkalra gondol; eszébe jut, hogy egykor azt mondta: »Ha majd nagyok leszünk, akkor szeretni fogjuk egymást és férj és feleség leszünk.« — Elváltak Paszkaltól, ki nem feledkezett meg róla! Oh, ha Paszkal itt lett volna! . . . Vajjon hány éves lehet most? — Nálánál öregebb volt, de nem sokkal — oh ha Paszkal itt lenne! — A szegény gyermek így lebeg ég és föld között gondolataival. Már nyolcz napja el van zárva, nappal alig tud valamit enni, éjjel nem tud aludni, ma olyan bágyadt, hogy nem is olvashat s végre támlányban ülve elalszik. Mikor fölébredt, Aurélie már a szobában van s hatalmába kerítette a két könyvet.

— Oh, hadd meg nekem a könyveket, néni; hiszen ugy sincs már semmim!

— Akkor engedelmességek!

— Nem, nem, nem!

Semmije sincs már. Olvasni kezdi az apró festett virágokat a falon, de mindig elhibázza a számot!

Minden étkezés után kenyérmorzsát szór a redőny deszkái közt az ablakpárkányra, ezzel oda csalja a madarakat s így legalább eleven teremtetéseket lát — ez az egyetlen időtöltése. — Igy mult el már 14 nap és Criquette olyan bágyadt, hogy alig bír mozogni. Ekkor véletlenül pillant egy kis ajtóra, mely egy kamarába nyílik, hova mindenféle limlomot szoktak elhelyezni. — Criquette nem igen járt ezen helyiségben de most minden változás érdekelte, kinyitotta az ajtót s benézett. Az ajtóval szemben polcz van, s azon különböző dobozok vannak elhelyezve, ezek közül egy olyan ismerősnek látszik; egyszerre eszébe jut, hogy abban volt az a baba, melyet a Gri-Gri századik előadása után a szerzőktől kapott. Leveszi a dobozt s kinyitja. Oh öröm, benne van a baba! Most játszhatik véle — feje olyan gyenge, olyan fáradt, hallga! A toronyóra tizenkettőt üt, Aurélie mindjárt itt lesz. Megint becsukja a kamra ajtaját. De midőn Aurélie elment, ismét bemegy és talál a dobozban a babán kívül még egész rakás apró játékszert, melyeket Aurélie oda berakott.

Criquette két óráig ül a földön és játszik a babával s átkutatja a többi játékszerek maradványait, ekkor kezébe akadt a doboz fenekén az a kicsi tárcza, melyet egykor Paszkal ajándékozott neki, s melyet annyira siratott, midőn elveszett. Oh az a kedves tárcza! rögtön ráismer és újra meg újra csókolja. De a nagy öröme keserű bú következik, keservesen sir, Paszkalra gondolva, kitől oly ravaszul elváltak. De a könyvek által kissé meg-

könnyebbül a feje, az emlékező tehetsége megélnkül. Hiszen abban az erszényben pénz volt! Két arany, melyet egy királytól kapott. És lám! Az a két arany itt benn pihent hat éven át és most megtalálja azokat a legnagyobb szükség esetén! Pénz, pénze van! Criquette felemelkedett — ismét visszanyerte erejét. Elmenekülhet, a vaspályát használhatja és eljuthat Párisba.

Criquette már fogsága első napjaiban arról gondolkodott, hogy elmenekül, de ha sikerülne is, mit tegyen pénz nélkül? Gyalog induljon Párisba — a távolság több 20 mértföldnél, de most — a vaspályán — — —

A nap már vége felé jár, Aurélie nemsokára bejön. Criquette megint visszarakja a játékszereket, a babát a dobozba s helyére teszi, de a kis tárczát a 40 frankkal zsebébe dugja. Reggel óta nem evett semmit, de a remény nyel megjött az étvágy is. Aurélie hozzá intézi a rendes kérdést s megkapja a szokott feleletet: »Nem«.

Criquette végre egyedül maradt. Holnap reggel, mikor gyámánya nyolcz óraker bejön, hült hejét találja, akkor ő már hegyen-völgyön túl lesz — igen — akkor már távol kell lennie és lesz is. Egy pillanatig sem kételkedik vállalata sikerülésében. Már hét óra után lefekszik, mert az a gyanuja ébredt, hogy Aurélie néha a kulcslyukon át leskelődik. Lefekszik, de nem alszik, gondolkodik terve kivitelén — és hallgatja az óra ütését — milyen lassan mulik az idő! . . .

Végre kettőt üt az óra éjfélután — Criquette felkel és hallgatódzik — minden csendes, mind alusznak. Csinos, de jó erős ruhát vesz magára és kényelmes magas topánt, mert két mértföldet kell gyalogolnia a vasutállomásig. Nem kell gyertyát gyujtania, a hold eléggé világít.

A lakat és a láncz nem lényeges akadály; éles zsebkésével akkora lyukat vág e redőny szélébe, hogy a lánczot egész kényelmesen keresztül-huzhatja, most már semmi sincs utjában.

Criquette egy testhez álló köpenyt vesz magára s felteszi s jól letüzi kalapját, aztán ügyesen és nyugodtan kilép az ablakon, egy százados glyeyn-fa ágaira, melyek első emeleti ablakáig érnek; tudja, hogy az ágak elbirják, mert nem egyszer mászott arra a fára, csak két év előttis, gyerekes időtlésből.

Csak a holdvilág veszélyes — hát ha valamelyik szomszéd meglátja — de ki lenne ébren ilyenkor Beauvaisben? Mielőtt leszálna, Criquette-nek szerencsére eszébe jut a redőnyt ismét lehuzni. Szerencsésen leér, de az utolsó lépésnél elcsuszik és egy rózsabokorra esik. A galyak törnek, ropognak és Pierrot ezt hallva, ugatni kezd és Criquette-nak rohan, ráismert és örömeben még hangosabban ugat, végre sikerül a fiatal leánynak, hogy fölemelkedjék és ruháját a tövisektől kiszabadítsa, de már hallja, hogy Aurélie ablaka nyílik, vesze van!

De még sem! — Szerencséjére sikerült neki a közeli sűrű hársfasorba osonhatni, ott nem látják; midőn Aurélie az ablakot kinyitotta, már ott állt a hársfához simulva, Pierrot vállaira tette első lábait, most csak azt kell elhallgattatni. Magá hoz szoritja s befogja a száját, hogy ne ugathasson s halkkal mondja: »Pierrot, csitt! Hallgass, Pierrot!«

Aurélie kihajol az ablakon és kiált: »Pierrot! Pierrot!«

De Pierrotnak van esze, meg se mocczan,

sokkal jobban örül, hogy fiatal urnőjét megtalálta, mintsem otthagyná őt. Így mulik el néhány percz, Criuttének rémhosszu idő az. Hármát üt az óra. Aurélie ablaka bezárul, megint csend van a hársban, de Criquette még egy darabig vár a hársfa alatt, Pierrot mellette áll.

Végre folytatja utját a fák árnyékában, de mélyen lehajolva s még mindig fogja Pierrot száját. Most már csak azon aggódik, vajjon ott van-e a szabadba nyíló kis ajtó kulcsa a szokott helyen; tudja, hogy a hársfasor végén álló kis félszerben, egy szalmagyékény alatt tartják. Felemeli a gyékényt, hála Istennek! A kulcs ott van! Most már csak a kis ajtót kell kinyitnia és Pierrottól elválnia, mely erővel vele akar menni. Csak ne lenne olyan nagy, szívesen elvinné őt magával! Ölelgeti, csókolgatja már az ajtóban állva, aztán hátralöki s hirtelen becsapja az ajtót. Végrevalahára a szabadban van — csak egyetlen jó barátja — melyet a szeretet nélküli hársban talált, fájdalmas nyöszörgését hallja a zárt ajtó mögött.

(Folytatása következik.)

VEGYES KÖZLEMÉNYEK.

Figyelmeztetés! Kérjük a tisztelt tagokat, hogy minden egyes befizetésnél a tagkönyvecske számát okvetlenül felírják a seck- vagy utalvány-lapokra, mert különben a nehézkes kezelés miatt könnyen megtörténhetik, hogy igényeik csorbát szenvednek.

Színházégek. A leégett színházakról már egész kis irodalom keletkezett. Föltsch Ágost 1878. évben közzétett »Színházégek statisztikája« című művében annak a nézetének ad kifejezést, hogy minden színházra az a sors vár, hogy leégjen. Hogy mikor éri utól egyik-másik színházat ez a kikerülhetetlen végzet, az csak idő kérdése. Föltsch 252 színházéget tanulmányozva, azt állítja, hogy azoknak átlagos fennállása 22³/₄ évre tehető. Ama 252 színház közül 5 a megnyitás előtt már leégett, 70 leégett 50 éven belül, 38 leégett hat és tiz év között. A leégettek közül 37 színház kétszer égett le gyors egymásutánban, a legnagyobbak közül pedig nyolcz háromszor, 4 négyszer, sőt a washingtoni nemzeti színház ötször égett le egymásután. Sachs Ödön »Modern operák és színházak« cz. művében azt a szomorú tényt állapítja meg, hogy az 1797—1897. években nem kevesebb, mint 1100 színház égett le. Ezeknek a színházégeknek a fele éjfél után, fele pedig egynegyed hétkor tört ki, ami egyedül vigasztaló ezekben a gyászos esetekben. A színházi tüzek legnagyobb része vagy az öltözőkben vagy a szinpadokon történik, tehát ott, ahol sok gyulékony anyag van fölhalmozva, világító anyagok közelében. Ha ilyen helyeken tör ki a tűz — mondja Föltsch — és nem sikerül a legelső idő-

ben elfojtani a tüzet, akkor bármilyen kitűnő óvóeszközökkel rendelkezik is a színház, menthetetlenül oda van. Iszonyu adatokat tár föl ama statisztika, amely a színházégeknek előfordult szerencsétlenségeket tartja számon. A legnagyobb volt az e fajta szerencsétlenségek között a capo d'istriai színház égése 1794-ben. A városka 5—6000 lakossága közül 1000 veszett oda. A mi időnkben legnevezetesebb a bécsi Ring-színház égése (1881. december 6.) és a párisi Opera Comique égése (1887. május 15.). Ezeknek pusztulása iszonyatos volt. Az ilyen katasztrófák után Németországban és Ausztriában is fokozott figyelmet fordítottak a színházak tűzbiztonságára. Hogy ez Párisban nem így történt, arról sajnos tanuskodik Molière házának pusztulása.

Női iskolaorvosok. A berlini »Verein für Frauenstudium« arra kérte Berlin város tanácsát, hogy a kísérletképen szervezendő 20—24 iskolaorvosi állás közül néhányat női iskolaorvosokkal töltsön be, ami kétségtelenül sok tekintetben érdekelében áll a leányiskoláknak. Szent-Pétervárott és Moszkvában már évek óta működnek orvosnők a városi iskolákon, akik a hivatalos jelentések szerint derekasan megállják helyüket.

Lélekjelenlét. A kalkuttai angol uri társaságban mint a nap hősnőjét emlegetik most az alkirály legfiatalabb nővérét. Miss Daisy Leiter évek óta mint vendég időzik Curson lord családjánál, ahol szépségével és szeretetreméltóságával a legelőbbkelő körök kedvenczvé lett. Rövid idő óta azonban alig ismer határt az a rajongás és bámulat, amelylyel a chicagói milliomos kisasszonyt körülvevették. A szép Daisy ugyanis legutóbb a katonai főparancsnok Biudou Tslood rendezte vaddisznó-vadászaton lélekjelenlétének olyan bámulatra méltó tanujelét adta, hogy azt a leggyakorlottabb vadászok is megirigyelhették volna tőle. A meghívottak között miss Leiter volt az egyedüli nő, aki rá merte magát szánni, hogy résztvegyen egy vaddisznó-vadászaton. A többi ladik az elefántok hátáról, kényelmes és biztos sátrak alól nézték a veszedelmes vadászatot. A közkedvelt amerikai kisasszony mellé az ezredes egy fiatal angol tisztet rendelt, aki ügyessége és testi ereje által többször kitüntette magát. Ámde jóval a vadászat befejezése előtt arra a tudatra ébredt Albion bátor fia, hogy neki magának nagyobb szüksége van egy védő-angyalra, mint az amerikai kisasszonynak védőre. A lovas vadászok az erdő szélén foglaltak állást, amikor hat vadkan a hajtóktól üzetve előrontott a sűrűből. A dühödt vadak leghatalmasabb példánya egyenesen a kisasszony és kísérője felé rontott. Mindketten idejekorán kitértek a rohanó vad utjából, azután üldözni kezdték. A tiszt, attól való félelmében, hogy a megsebesített állat elinalhatna, fegyverét rásütötte, azonban rosszul

találta. A dühödt fenevad erre megfordult, támadója ellen rontott és agyarát a tiszt lovának szügyébe vágta. A ló nyomban összerogyott és esés közben félig maga alá temette a tisztet. Ebben a kritikus pillanatban, amikor a tiszt tehetetlenül ki volt szolgáltatva a feldühödt állatnak, Miss Leiter teljes erővel belevágta dárdáját a vadba, időt adván így a tisztnek a föltápázkodásra és arra, hogy a hatalmas erejű katona megadhassa a vérében fetregő állatnak a kegyelemdöfést. Az efféle multság az indiai angolok körében igen kedvelt.

A mozdonyvezető halála. Nehéz kötelessége teljesítése közben érte utól a halál a napokban az »Illinois Central Railroad« gyorsvonalának mozdonyvezetőjét. A fűtő, aki pár perczel előbb néhány tréfás szót váltott vele, csodálkozva vette észre, hogy a Hawthorne állomáshoz közeledő vonat nem lassítja menetét, hanem örült gyorsasággal száguld keresztül a váltók tömkelegén.

— Vigyázat, előttünk a vörös lámpa! — kiáltott fel nyugtalanul a fűtő, de nem kapott választ.

Ekkor odarohant társához. Hideg és merev volt a kéz, mely a szellentyűn pihent és egy pár üveges szem bámult mereven a levegőbe. A fűtő gyorsan elzárta a gőzt és közvetlenül a szemben robogó tehervonat előtt sikerült neki a vonatot megállítani. Az utasok, akik kényelmes fülkékben nyugodtan aludtak, csak az utolsó pillanatban menekültek meg a borzasztó haláltól. A tragikus véget ért mozdonyvezető helyett hamar másik mozdonyvezetőt rendeltek a mozdonyra és pár percnyi késés után a gyorsvonat folytatta utját, anélkül, hogy az utasoknak csak sejtelmük is lett volna a szegény mozdonyvezető szomorú végéről.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Felkérjük igen tisztelt tagjainkat, hogy a szerkesztői üzeneteket elolvasni szíveskedjenek, mert tekintve attól, hogy levelekre, levelezőlapokra, utalvány- vagy cheque-lapon tett kérdésekre többnyire itt válaszolunk s a beküldött pénzküldeményeket, ha több hóra küldetnek, itt nyugtázzuk, gyakran általános érdekű értesítéseket is adunk, bár névre szólunk.

Goldstein Zsigmond, Fiume. Beküldött 6 koronát 1899. december és november, valamint 1900. márcziusra számoltuk el. Üdvözöljük.

Csikos György, Szeged. Elszámoltuk 1900. április hónapra. Üdvözlet.

Greiner Márk, Kassa. Elkönyveltük 1900. áprilisa. Üdvözlet.

Mihalovics Alajos, Budapest. Beküldött 11 korona 24 fillért köszönettel megkaptuk s a közlés szerint elszámoltuk. Üdvözöljük.

Komáromi János, Kassa. Elszámoltuk 1900. április, május és júniusra. Üdvözöljük.

Peterman Keresztély, Nagy-Röcze. Elszámoltuk 1900. márczius és április hóra. Szívélyes üdvözet.

Kaczér Dénes, Szombathely. Köszönjük szives fáradozásait. Kérjük Dobos Elek urnak átadni. Üdvözöljük.

Varga István, Sárbogárd. Elszámoltuk 1900. február és márczius hónapokra. Üdvözöljük.

Török Mihály, Petrozsény. Elkönyveltük 1900. április, május és júniusra.

Benyó János, Nagy-Koszmály. Elszámoltuk 1900. február, márczius és április hónapokra. Üdvözöljük.

Sztanó Pál, Nagy-Röcze. Elszámoltuk 1900. április, május és júniusra. Üdvözet.

Figyelem!

BALOGH LAJOS uri és női divatárak üzlete
Budapest, Rottenbiller-utca 1.

Ajánlja a következő divatcikkeit a legjobb és legfinomabb kivitelben a legjutányosabb árak mellett:

Fehér férfi ingek.

Sima mellel, gallér és kézelő nélkül frt 1.20, 1.50, 1.75, 2.—, 2.25,
Szegélyes ing, gallér és kézelő nélkül frt 1.30, 1.60, 1.80, 2.25, 2.40,
Ing, gallér és kézelővel frt 1.20, 1.30, 1.50, 1.75, 2.—.

Fehér ing, divatos színes mellel.

Szegélyes	1.30, 1.50, 1.75	Francia creton ingek 1.30, 1.50, 1.80
Sima mellel	1.30	Oxford legerősebb
Batizst mellel	1.60, 1.80	Fiú ingek fehér vagy színes 1.—, 1.20
Francia batizst ing	1.50, 1.75, 2.25	

A felsorolt ingek nyakbőségei 35 ctmrtől 48 ctmrig raktáron vannak.

Flanell ingek, vagy ugynevezett turista-ingek.

Szaten minden színben drb-ja	1.30, 1.50
Fél batizst	1.25, 1.50, 1.80
Batizst	2.—
Fél nyersselyemből	1.30, 1.50, 1.80, 2.—, 2.50
Nyersselyem	3.—, 4.—, 5.—

A »Kitartás« igen tisztelt előfizetőink, ha tagsági könyvecskéjükkel vagy annak számával magukat igazolják 10% árengedmény.

Vidéki megrendelések gyorsan, jutányosan eszközölköttek.

10.000 frt tiszta nyereséget

a legkisebb rizikó mellett elérheti bárki évenként, aki egy

biztos, és az egész Osztrák-Magyar

birodalomban engedélyezett értékpapírok kihasználására alakult egyesületbe

mint tag — belép.

Havi hozzájárulás 6 frt, fél rész 3 frt.

Tagsági feltételeket (prospektust) ezen **nagyon szolid** egyesületre nézve ingyen és bérmentve küld (Porto: levél 10, kártya 5 kr.)

AMSTERDAM, A kereskedelmi és Nicolaas Witsenkade 13. hitelbank igazgatósága.

Ügyes képviselők kerestetnek.

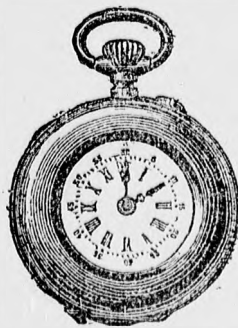
Ajánlatok német nyelven kéretnek.

Hirdetések
felvételnek a kiadóhivatásban
Budapest, VIII., Köztemező-ut 3.

Bámulatos olcsó! Goldin óra 8 frt.

Nikel remontoir erős zsebóra, szépen diszitett tokkal, másodperc-mutatóval **csak 2 frt 60 kr.** Nikel remontoir zsebóra zománcz számlappal, minden 32 órában felhuzandó, kitűnő szerkezetű, **3 frt 50 kr.,** dupla fedéllel **5 frt.** Új ezüst rem. zsebóra, művésziileg vésett tokkal, teljes szerkezetű, **4 frt 20 kr.,** dupla fedéllel **5 frt 50 kr.** Tula rem. zsebóra **5 frt,** dupla fedéllel **7 frt 50**

KUN H. műórás

kr. Valódi ezüst rem. zsebóra finom svájcezi szerkezetű **6 frt,** dupla-fedéllel **8 frt.** Valódi ezüstlánczok **2 frt** és feljebb. Ébresztő-órák **2 frt.** A nálam vásárolt nikel- és ezüst-órák alódiságáért **10 évi** írásbeli jótállást nyújtok. Javítások **2 évi** jótállással. — Képes árjegyzéket **órákról,** továbbá külön árjegyzéket **tajtékpipákról** ingyen és bérmentve küldök.

BUDAPEST,
VII. ker., Klauzál-utca 32. sz. K.

Czimbalmaim az ezredéves kiállításon kitüntetve.

Szalon-czimbalmok

pedálos, barna vagy feketében, kitűnő erős csengő hanggal, erős szerkezettel, 3 évi jótállással. Bolti ár **150 frt,** nálam **75 frt**ért kaphatók. — Alapos tanítást is elvállalok, havonta **8 frt**ért.

➡ **Árjegyzéket bérmentve küldök.** ➡

JEGESI GÉZA

műokleveles czimbalomkészítő és a vaskoronás czimbalom feltalálója

Budapest, VII., nefelejts-utca 43. sz.

készítési telepen.

NEM HULL A HAJ, NINCS TÖBBÉ KOPASZ EMBER

Szenzációt kelt a gyógyfűkivonatom, melyet évek hosszú során át tanulmányoztam, hogy mikép lehessen meggátolni a megkopaszodást.

EXIKÁTOR

1 üveg ára 2 korona 40 fillér.

Felfedeztem és százszoros pénzzel fizetek, ha kétszeri használat után rögtön meg nem szűnik a hajhullás, korpaképződés és mindennemű fejbőrbetegség.

Kapható gyógyszerárakban és mindennemű illat- és piperecik-kereskedésben

Főraktár: **Török József** gyógyszerháza, Király-utca 12.

Erdélyi főraktár és vezérképviselőség: **GÓTH GYULA,** illat- és piperecik-k-nagykereskedőnél, Gyulafehérvár, főtér.

Vidéki megrendeléseket utánvétellel azonnal eszközöl:

Egyedüli készítő és szétküldési raktára **DOBÉ NÁNDOR,** uri-, női- és színházi fodrász
Budapest, Nefelejts-utca 27